

Darul albinelor

Albinele cele mai cunoscute de om fac parte din genul *Apis* și sunt singurele care construiesc faguri hexagonali din ceară, care sunt folosiți apoi în mod repetat pentru creșterea larvelor și pentru depozitarea mierii.

În stup se află o matcă, între 10.000 și 60.000 de albine

în stup și se ocupă de ouăle depuse în fagurii de ceară. Regina este mai mare și mai zveltă decât celelalte albine, fiind astfel ușor de recunoscut.

Trântorii sunt albinele-mascul și trăiesc doar trei săptămâni. După ce și-au îndeplinit rolul în perpetuarea speciei, ei sunt vânați de albinele lucrătoare. Ei nu se pot apăra de acestea, căci nu pot înțepta.

Albinele lucrătoare sunt albinele cele mai active și cele mai numeroase din stup. Vara trăiesc doar o lună și jumătate, dar iarna, când nu sunt active, ajung până la vârsta de șase luni. O vreme, după ieșirea din pupă, albinele asigură curățenia stupului, după care încep să se ocupe de larve, de clădirea fagurilor, apoi de păzirea stupului. Apoi, după ce o vreme se ocupă de măcinarea polenului și transferul mierii, pornesc afară la procurarea polenului și a nectarului. Fiecare dintre ele descinde în aproape cinci sute de flori și se înapoiază în stup cu o sarcină cât jumătate din greutatea proprie, plecând iarăși imediat în căutarea mierii. În zilele cu vreme bună, albinele fac peste zece ieșiri pe zi, zburând până la 14 km pentru a găsi polen și nectar, cu o viteză de 24 km/h.

lucrătoare și câteva sute de trântori. Albinele lucrătoare sunt femele, însă de obicei numai matca poate depune ouă, între 1500 și 3000 de ouă pe zi. Din această cauză, matca este mama tuturor albinelor din stup, femele sau masculi! Aceasta înseamnă că toate albinele dintr-un stup sunt frați și surori. Această mare familie există datorită faptului că fiecare în parte își îndeplinește rolul său: matca depune ouă, iar albinele lucrătoare o îngrijesc, aduc hrana

Pentru un kilogram de miere, o albină culege nectarul din două milioane de flori, parcurgând 40.000 km (ocolul Pământului).

O curiozitate o reprezintă modul în care albinele comunică între ele. De exemplu, atunci când o albină lucrătoare descoperă o zonă cu multe flori, le anunță pe celelalte albine din stup printr-o rotire în forma cifrei opt, indicând prin poziția corpului direcția spre care trebuie să zboare celelalte albine. În acest timp, ea emite și niște sunete care sunt auzite de suratele ei.

Primăvara, albinele lucrătoare clădesc cuiburi de matcă. Oul de matcă în sine nu este cu nimic diferit de cel de albină lucrătoare, fiind același ovul fecundat din care ies femele.

La ieșirea din ou după trei zile, puietul e încă același, însă larvele din cuiburile de matcă devin regine datorită faptului că primesc lăptișor de matcă de mâncare. Totuși, titlul de matcă nu e atât de ușor de obținut: de obicei există circa zece cuiburi de matcă, din care ies tot atâtea candidate la titlu. Doar una singură va ajunge matcă, și anume cea care va supraviețui luptei pe viață și pe moarte pentru conducerea stupului. În acest timp, matca cea veche părăsește stupul, mutându-se într-unul nou.

Albinele au un rol foarte important în viața plantelor, favorizând polenizarea florilor. Ele sunt utile și pentru om, apicultura fiind practică de multe țări încă din antichitate.

stiați că ...

Mierea, ceara, lăptișorul de matcă, polenul, propolisul ("antibioticul natural"), veninul au fost folosite în scopuri terapeutice.

Mierea fiind plină de elemente nutritive (vitamina B6 și C, minerale naturale), crește rezistența fizică, determină o recuperare mai rapidă după efort, combate oboseala, înlătură stresul.

Zaharurile conținute în miere sunt fructoza și glucoza, ușor de digerat, spre deosebire de zaharoza din zahăr.

Lumânările făcute numai din ceară folosite de credincioși ne aduc aminte de puritatea, hărnicia și rodul albinelor.

